

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 168

гр. Перник, 04.09.2023 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЕРНИК в закрито заседание на четвърти септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: КРИСТИАН Б. ПЕТРОВ

като разглежда докладваното от КРИСТИАН Б. ПЕТРОВ Търговско дело № 20231700900044 по описа за 2023 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Предявени са иски от „АРХТЕРИКС“ ЕООД /в качеството на нов кредитор-цесионер/ срещу „ДЛВ - СИ“ ООД за заплащане: 1/ на осн. чл. 82, вр. чл. 79, ал. 1, пр. първо ЗЗД сумата **434 920,27 лв. без ДДС**, представляващи обезщетение за стойността на инфраструктурните работи и разходи, извършени от цедента „Заводски строежи“ АД по създаване на експлоатационни условия за упражняване правата на концесионера за добив на строителните/инертните материали - доломити от концесионираните участъци „Заводски строежи“ и „Заводски строежи - 2“ на находище „С.“ в земл. на с. С., Община П. както и за пропуснати ползи поради преустановена реализация на строителните/инертните материали - доломити в резултат на прехвърлянето на всички права и задължения по концесионния договор от 10.09.2008 г. за участък „Заводски строежи - 2“ от цедента „ЗАВОДСКИ СТРОЕЖИ“ АД на „ДЛВ- СИ“ ООД, договорено в общ размер от 500 000 лв. без ДДС, произтичащи от Протокол за намерения с рег. № 322/08.02.2017 г. и Споразумение рег. № 323/08.02.2017 г., заедно с 2/ мораторната лихва по чл. 86 ЗЗД върху главницата от 434 920,27 лв. в размер на **134 325,12 лв.** за времето от и включително 21.12.2019 г., до и включително 14.12.2022 г., като ден предхождащ предявяването на този иск, а също и законната лихва за забава върху същата главница за времето от и включително деня на предявяването на иска, до окончателното изплащане на главницата; 3/ на осн. чл. 92, ал. 1, изр. първо сумата **200 000 лв.**, представляващи санкционна неустойка по т. 8 от Споразумение с рег. № 323/08.02.2017 г. на нот. заверка на подписите по сигнатурата на В. Я., нотариус с рег. № *** и район на действие ПРС, за отказа на „ДЛВ-СИ“ ООД да изпълни задълженията си, като сключи допълнително споразумение за условията по прехвърляне на всички права и задължения по Договора за предоставяне на концесия за добив на подземни богатства - строителни материали - доломити, от участък „Заводски строежи“ на находище „С.“, намиращо се в землището на с. С., Община П. сключен на 30.04.2008 г., съгласно с Решение на Министерския съвет на Република България № 88/09.02.2018 г.; 4/ на осн. чл. 82,

вр. чл. 79, ал. 1, пр. второ ЗЗД **сумата 35 764,61 лв.**, представляващи обезщетение за имуществени вреди - неустойки, дължими от „ЗАВОДСКИ СТРОЕЖИ“ АД на концедента Българската държава, в резултат на неизпълнението на задълженията от „ДЛВ-СИ“ ООД да сключи допълнително споразумение за условията по прехвърляне на всички права и задължения по Договора за предоставяне на концесия за добив на подземни богатства - строителни материали - доломити, от участък „Заводски строежи“ на находище „С.“, намиращо се в землището на с. С., Община П. сключен на 30.04.2008 г., съгласно с Решение на Министерския съвет на Република България № 88/09.02.2018 г., и да заплати концесионните задължения, посочени в писмо с изх. № Е-26-3-35/25.03.2021 г. на Министъра на енергетиката, заедно с **5/ мораторната лихва** по чл. 86 ЗЗД върху тази главница в размер на **4 907,62 лв.** за времето от и включително 08.08.2021 г., до и включително 14.12.2022 г. като ден предхождащ внасянето на този иск, както и законната лихва за забава върху тази главница за времето от и включително деня на предявяването на иска, до окончателното ѝ изплащане. С исковата молба са представени документи с искане за приемане като доказателства по делото, за допускане на съдебно-счетоводна експертиза с поставени задачи.

В срока по чл.367, ал.1 ГПК с отговор на исковата молба ответникът „ДЛВ-СИ“ ООД по подробни доводи и съображения оспорва изцяло по основание и размер предявените от ищеца претенции. По отношение на Договор за цесия от 08.09.2017г. сключен между „Заводски Строежи“ АД, ЕИК 823081802 като цедент и „АРХТЕРИКС“ ЕООД като цесионер, твърди, че е нищожен поради липса на предмет - чл. 26, ал. 2 ЗЗД. Видно от т.1. на процесния Договор за цесия *„Цедентът прехвърля възмездно на Цесионера както вече възникнали , така и бъдещи свои вземания”*, без същите да бъдат определени. Не само че вземанията не са определени, но не са и определяеми, като с т.2. страните по договора сами са поставили неясни условия за възникване и определяне на размера на тези задължения, които са поставени в зависимост от изпълнение, респ. неизпълнение от страна на длъжника на определени действия. На следващо място твърди, че „ДЛВ-СИ“ ООД не е уведомен надлежно от „Заводски Строежи“ АД за извършената цесия. Видно от самото Уведомление е, че на същото липсва подпис на представител на ответника и дата на получаване. Оспорва истинността на представеното от ищеца Уведомление за прехвърляне на вземания с изх. №31/12.09.2017г. с твърдението, че положеният върху описания по-горе документ подпис за „Заводски Строежи“ АД не принадлежи на изпълнителния директор на дружеството Светлозар Иванов Чопев, както се твърди от ищеца като моли да бъде открита процедура по чл.193 от ГПК.

По отношение на Договор за цесия от 14.12.2022г. сключен между „Заводски Строежи“ АД. ЕИК 823081802 като цедент и „АРХТЕРШСС“ ЕООД като цесионер, твърди, че „ДЛВ-СИ“ ООД не е уведомен надлежно от „Заводски Строежи“ АД за извършената цесия. Оспорва истинността на представената от ищеца Обратна разписка по пратка №5300443831335, издадени от Еконт Експрес ЕООД с твърдението, че положеният върху описания по-горе документ подпис за ДЛВ-СИ ООД не принадлежи на управителя на

дружеството Добромир Симеонов Цветанов, както се твърди от ищеца като моли да бъде открита процедура по чл.193 от ГПК.

По отношение претендираната от ищеца сума в размер на 500 000,00 лв. описана в т.3.1 от Споразумение от 08.02.2017г. с нотариална заверка на подписа с рег.№323/2017г. по описа на В. Я., нотариус с район на действие РС-П.. рег.№*** на НК, сключен между „Заводски Строежи” АД, ЕИК 823081802 като прехвърлител и „ДЛВ-СИ” ООД като приобретател, твърди, че това споразумение е нищожно поради противоречие със закона и заобикалянето му - чл. 26, ал. 1 ЗЗД. Чл.25 от Закона за подземните богатства предвижда специален ред за прехвърляне на права и задължения по предоставена концесия. Законът не допуска прехвърлянето на права и задължения по предоставена концесия да става с договор или друг вид споразумение между две страни. При извършване на тълкуване на клаузите на споразумението може да се достигне до обосновано предположение, че действителната воля на страните е да сключат предварителен договор за покупко-продажба на концесионни права. В тази насока са и използваните от страните термини „Прехвърлител” и „Приобретател”, предметът на споразумението е прехвърляне на концесионни права срещу заплащане на определената в него цена. От изложеното по-горе следва, че процесното Споразумение с рег.№323/2017г. по описа на нотариус В. Я. по своята същност представлява предварителен договор за покупко-продажба на концесионни права, какъвто договор е нищожен поради противоречие със закона, респ. поради заобикалянето му.

Алтернативно, твърди, че изискуемостта на претендираната от ищеца сума в размер на 500 000,00 лв., описана в т.3.1 от Споразумение с рег.№323/2017г. по описа на нотариус В. Я., не е настъпила, тъй като не са изпълнени уговорените в т.3.3 от споразумението условия. Страните са уговорили в т.3.3. от процесното споразумение, че описаната в т.3.1. от процесното Споразумение с рег.№323/2017г. по описа на нотариус В. Я. сума се дължи и ще бъде заплатена от „длв-си” оод на „заводски строежи” ад само и единствено след кумулативното изпълнение на предвидените в същата точка условия. Към настоящия момент не са изпълнени всички условия, обуславящи настъпването на изискуемостта на неоснователно претендираната от ищеца сума в размер на 500 000,00 лв., описана в т.3.1 от споразумението. Алтернативно, твърди, че „ДЛВ-СИ” ООД е заплатило на „Заводски Строежи” АД пълния размер на претендираната от ищеца сума в размер на 500 000,00 лв., описана в т.3.1 от споразумението, по начина, предвиден в т.1.1.2. от Споразумение от 08.02.2017г., сключен между „Заводски Строежи” АД и „ДЛВ-СИ” ООД във връзка с Договор за продажба на инертни материали (скална маса), сключен между същите страни на 19.10.2015г. Но дори и „ДЛВ-СИ” ООД да не е било погасило задълженията си по гореописаните 3 бр. фактури, то вземанията по тях са прехвърлени от „Заводски Строежи” АД на „Софстрой Бетон” ЕАД още преди сключване на процесните споразумения, като е описаното по-горе споразумение от 15.08.2016г. „ДЛВ-СИ” ООД, „Заводски Строежи” АД на „Софстрой Бетон” ЕАД са се съгласили с така описаната цесия и „ДЛВ-СИ” ООД не е имало правната възможност да погаси задълженията си по тези фактури по начина, предвиден в т.1.1.1 от описаното по-горе Споразумение с рег.№324/2017г. по описа на

нотариус В. Я., тъй като тези вземания вече не са принадлежали на „Заводски Строежи” АД. Нито една от останалите 28 броя фактури, изброени от т.3.4 до т.3.31 от исковата молба, не са били предоставени на „ДЛВ-СИ” ООД и е научил за тяхното издаване едва с получаване на препис от исковата молба, като с настоящия отговор оспорва тяхната дължимост, като прави възражение, че описаните в тях материали никога не са били доставени на „ДЛВ-СИ” ООД, респ. не ги е закупувал и не дължи тяхното заплащане. „ДЛВ-СИ” ООД е заплатило на Министерство на енергетиката задълженията на „Заводски Строежи” АД по Договора за предоставяне на концесия за добив на подземни богатства - строителни материали - доломити от находище „С.“, участък „Заводски строежи 2“ от 10.09.2008г. Общата сума на заплатените от „ДЛВ-СИ” ООД към Министерство на енергетиката задължения на „Заводски Строежи” АД по договора за концесия е в размер на 621 897,60 лв. По отношение претендираната от ищеца неустойка в размер на 200 000,00 лв., описана в т.8 от Споразумение от 08.02.2017г., твърди, че процесното споразумение е нищожно поради противоречие със закона и заобикалянето му - чл. 26, ал. 1 ЗЗД, респ. нищожна е и клаузата за неустойка по т.8 от същото споразумение и „ДЛВ-СИ” ООД не дължи нейното заплащане. Алтернативно, прави възражение, че поради неизпълнение на задълженията на „Заводски Строежи” АД „ДЛВ-СИ” ООД е отказал сключване на допълнителното споразумение за прехвърляне на правата и задълженията по Договора за предоставяне на концесия за добив на подземни богатства - строителни материали - доломити от находище „С.“, участък „Заводски строежи“ от 30.04.2008г., който отказ е правомерен и „ДЛВ-СИ” ООД не е в неизпълнение на споразумението и не дължи заплащане на претендираната от ищеца неустойка в размер на 200 000,00 лв., описана в т.8 от Споразумението. Алтернативно, прави възражение, че задължението за заплащане на неустойка е погасено по давност, тъй като от момента на направения от „ДЛВ-СИ” ООД отказ за сключване на допълнително споразумение, който отказ е направен през март 2018г., до момента на завеждане на иска по настоящото дело през декември 2022г. са минали повече от 3 години, с което е изтекла предвидената в чл. 111, буква „б” кратка тригодишна давност. Алтернативно, прави възражение за прихващане на дължимата от „ДЛВ-СИ” ООД неустойката в размер на 200 000,00 лв. по т.8 от Споразумение с вземането на „ДЛВ-СИ” ООД от „Заводски Строежи” АД в размер на 621 897,60 лв. произлизащо от заплатените от „ДЛВ-СИ” ООД задължения на „Заводски Строежи” АД към Министерство на енергетиката. Прави възражение, че претендираните от ищеца сума в размер на 500 000,00 лв. описана в т.3.1 от Споразумение с рег-№323/2017г. която се дължи при изпълнение на споразумението, и неустойката в размер на 200 000,00 лв., описана в т.8 от Споразумение с рег-№323/2017г. която пък се дължи при неизпълнение на споразумението, същите не могат да се дължат едновременно от „ДЛВ-СИ” ООД, тъй като изискуемостта им е поставена в зависимост от взаимноизключващи се условия, които не могат да съществуват едновременно.

Възразява, че „Заводски Строежи” АД е претърпяло претендираните имуществени вреди в размер 35 764,61 лв. Твърди, че към настоящия момент така описаните неустойки въобще не са възникнали и „Заводски Строежи” АД не дължи тяхното заплащане. Дори и неустойките да са възникнали, „Заводски Строежи” АД не ги е заплатило и „Заводски

Строежи” АД все още не е претърпяло вреди. Противното би означавало „Заводски Строежи” АД да бъдат обезщетени за нещо, което не са платили и ако никога не го платят ще се стигне до неоснователното им обогатяване. На следващо място, „ДЛВ-СИ” ООД не дължи заплащане на ищеца на претендираното обезщетение за претърпени от „Заводски Строежи” АД имуществени вреди в размер 35 764,61 лв., тъй като тези имуществени вреди не са настъпили поради неизпълнение на споразумението от страна на „ДЛВ-СИ” ООД. Освен това „ДЛВ-СИ” ООД не дължи заплащане на ищеца претендираното обезщетение за претърпени от „Заводски Строежи” АД имуществени вреди в размер 35 764,61 лв., тъй като в т.8 от Споразумение с рег.№323/2017г. е предвидена неустойка, обезпечаваща неизпълнението на споразумението. Алтернативно, в случай че съдът приеме, че „ДЛВ-СИ” ООД дължи заплащане на ищеца претендираното обезщетение за претърпени от „Заводски Строежи” АД имуществени вреди в размер 35 764,61 лв., то прави възражение за прихващане на дължимата от „ДЛВ-СИ” ООД сума в размер на 35 764,61 лв. с вземането на „ДЛВ-СИ” ООД от „Заводски Строежи” АД в размер на 621 897,60 лв., произлизащо от заплатените от „ДЛВ-СИ” ООД задължения на „Заводски Строежи” АД към Министерство на енергетиката. С отговора са представени документи с искане за приемане като доказателство по делото; за разпит на един свидетел при режим на довеждане за установяване че „Заводски Строежи” АД е било неизрядна страна по процесните споразумения и поради това още през март 2018г. „ДЛВ-СИ” ООД е отказало сключване на допълнителното споразумение към Договора за предоставяне на концесия за добив на подземни богатства - строителни материали доломити от находище „С.“, участък „Заводски строежи“ от 30.04.2008 г., с което правата и задълженията на „Заводски Строежи” АД по този договор да му бъдат прехвърлени.

В срока по чл. 372, ал. 1 ГПК ищецът с допълнителна искова молба излага доводи във връзка с активната процесуална легитимация на ищеца и по същество-такива за основателност на предявените искове. Активната материално-правна легитимация, а от там и процесуално-правна такава, извлича предимствено от договора за цесия с дата 14.12.2022 г. Уведомления и за двата договори за цесия са били надлежно връчени и получени от ответното дружество. Без значение за настъпване на ефекта на уведомлението за извършеното прехвърляне на субективни имуществени права, в случай на вземане с предмет парични суми, е дали уведомлението е било надлежно връчено, щом същото е било последвано от предявяване на иск, чието притезание са същите парични суми с източник същите правни основания. В договора за цесия с дата 14.12.2022 г. цената, по която се прехвърля вземането, е ясно посочена - т. 4 от този договор, „Цесионерът се съгласява да придобие от Цедента вземанията му от Длъжника за обща цена, равна на 95 % (деветдесет и пет процента) от номиналната стойност на сбора на главниците, неустойките и мораторната лихва, набрана до и включително 14.12.2022 г.“ Заявява предварително, че ще се ползва от всички писмени доказателства, представени по делото и удостоверяващи връчването на уведомленията и за двата договора за цесия. Сумата за компенсаторната сума в размер на 500 000 лв. по подточка 3.1 от Споразумение № 323/08.02.2017 г. е дължима на валидно

правно основание, защото представлява възнаграждение/компенсация за извършените от цедента работи по подготовка и създаване на материалните условия за експлоатация на концесионираните инертни материали. Без създаването на тези условия изземването на тези материали не би било възможно. При това тези условия се отнасят не само за времето до прехвърлянето на правата и задълженията по договорите за концесия, а за целия 35-годишен срок на концесиите. Следователно извършеното в тази насока от първоначалния концесионер „Заводски строежи“ АД няма връзка със сумите на концесионните такси, които се явяват функция от стойността на добити/извлечени инертни материали, а не от разходите и работите, извършени с цел да стане възможен добивът на процесиите доломити. Кумулативно предвидените предпоставки за настъпване дължимостта на сумата от 500 000 лв. са налице, защото прехвърлянето на терена на концесионираните два находища на инертни материали, както и на трафопост с неговото електро оборудване, чрез който обектът на концесиите е захранван с ел. енергия, са прехвърлени на трети лица по указание на купувача, прочее, възможност, предвидена от подточка 3.3. на Споразумение с рег. № 323/08.02.2017 г. Последното се установява косвено и от обстоятелството, че както имотът, така и трафопостът, се ползват от ответното дружество без да заплаща наеми, обезщетения или нещо друго на т. нар. трети лица. Последното от договорените в съотношение на кумулативност условия за настъпване изискуемостта на тази сума - сключването на допълнителни споразумения и за двата концесионирани участъка от находище „С.“, не е налице единствено поради отказа на ответника да подпише изготвеното допълнително споразумение без наличието на валидни фактически или правни основания за това. Касае се за съзнателно неизпълнение с цел правно задълженото лице да се „освободи“ от задължението да плати - класически случай на черпене на права от собствено противоправно поведение.' Оспорва всички твърдения и възражения на ответника като неоснователни, включително и твърдението на „ДЛВ-СИ“ ООД, че никога не било закупувало от цедента „Заводски строежи“ АД инертните материали по фактурите, описани в подточки от 3.4., до 3.21. на обстоятелствената част на исковата молба. Никога не е бил обективиран отказ на ответника, адресиран било към ищеца, било към „Заводски строежи“ АД, било към държавата, като концедент и страна по допълнителното споразумение № 1 към решение на МС № 88/09.02.2018 г., с предмет обективиране на причината за неподписването, а именно наличието на други задължения на „Заводски строежи“ АД към концедента, във от предметените чрез споразуменията. Относно неустойката в размер на 200 000 лв. не се касае за две обезщетителни плащания поради неизпълнение - това по подточка 3.1. Споразумение рег. № 323/08.02.2017 г. в размер на 500 000 лв. и от 200 000 лв. за неизпълнение да се плати първото от тях. Вземането на тази неустойка не е погА.о по давност, тъй като за изпълнението на това плащане не е уговорен падеж, следователно тая сума се дължи веднага, но след поискване - чл. 69, ал. 1 ЗЗД, като съответното искане е отправено чрез самата искова молба, депозирана в съда на 15.12.2022 г.

Заявява, че вземането за **сумата от 35 764,61 лв.**, представляващи обезщетението за имуществени вреди - неустойки, дължими от „ЗАВОДСКИ СТРОЕЖИ“ АД на концедента

Българската държава, в резултат на неизпълнението на задълженията от „ДЛВ-СИ“ ООД да сключи допълнително споразумение за условията по прехвърляне на всички права и задължения по Договора за предоставяне на концесия за добив на подземни богатства - строителни материали - доломити, от участък „Заводски строежи“ на находище „С.“, намиращо се в землището на с. С., Община П. сключен на 30.04.2008 г., съгласно с Решение на Министерския съвет на Република България № 88/09.02.2018 г., и да заплати концесионните задължения, посочени в писмо с изх. № Е-26-3-35/25.03.2021 г. на Министъра на енергетиката, заедно с **мораторната лихва** върху тази главница в размер на **4 907,62 лв.** за времето от и включително 08.08.2021 г., до и включително 14.12.2022 г. като ден предхождащ внасянето на този иск, са изискуеми, но не са заплатени. Поради това те се дължат след плащане, освен ако след постановяване на влязло в законна сила решение по настоящия правен спор задължението бъде погА.о, но не и при хипотезата на плащане или прихващане, или въобще чрез каквото и да било по форма изпълнение. Предвид това изменя обстоятелствената част и петитума на този иск на исковата молба, претенцията по който да се смята предявена под условие, а именно ответникът да дължи плащането на тези две суми само и ако и след като ищецът ги е погасил в полза на концедента. С доп. искова молба е поискано допускане на разширена съдебно-техническа експертиза, вещите лица по която да бъдат специалисти, единият - маркшайдер, а другият - по Добив на полезни изкопаеми с поставени задачи, както и за разпит на двама свидетели при довеждане за установяване на начина на отчитане на количествата добити и закупени от ответника инертни материали от двата концесионирани участъка, както и факта на посочването от страна на ответника на кои трети лица да се прехвърлят терена на концесионираните полезни изкопаеми и един трафопост с електро оборудването му. Към задачата на съдено-счетоводната експертиза да се добави и следната такава: „След справка по счетоводната документация на ответника, както в неговото счетоводство, така и в съответното поделение на НАП, и на първо място по фактурите за покупките и продажбите на инертни материали (скална маса), да се посочат източниците на продадените инертни материали - покупки от други доставчици, различни от „Заводски строежи“ АД, или собствен добив от' други находища на такива материали, включително обемите на такива покупки и продажби, но само за периода от 08.02.2017 г. до 15.12.2017 г.

В срока по чл. 373, ал. 1 ГПК ответникът с доп. отговор поддържа всички си доводи и възражения в първоначалния отговор на исковата молба, съотв. оспорва доп. искова молба. Възразява срещу искането на ищеца, направено в т.5.2 от ДИМ, за изменение на обстоятелствената част и петитума на исковата молба.

По редовността на исковата молба и допустимостта на предявените искове:

Допустимостта на иска се обуславя от поддържането на надлежни твърдения – това са твърдения за осъществяването на факти, с които законът свързва възникване на съдебно предявеното право и то в полза на конкретния ищец. Дали ищецът, предявявайки иска, е бил кредитор на ищеца или е придобил такова качество в хода на производството, е въпрос по съществуването на спора, а не по допустимостта на иска. Във връзка с горното, съдът намира, че

е сезиран с редовна искова молба, а предявените искове са допустими.

Доказателствена тежест:

По исковете с пр. осн. чл. 82, вр. чл. 79, ал. 1, пр. първо и второ ЗЗД ищецът следва да установи, че между праводателя му и ответното дружество е било възникнало валидно договорно правоотношение, по което ответникът не е изпълнил задължението си за спорния период, в резултат на което за праводателя на ищеца са възникнали имуществени вреди /претърпяна загуба и пропуснатата полза/ в претендирания размер, както и валидното прехвърляне на вземането от праводателя му на ищеца, както и че ответникът е уведомен за цесията.

По иска с пр. осн. чл. 92 ЗЗД ищецът следва да установи главно задължение на ответника по договор с праводателя му, чието неизпълнение се твърди, както и договорено акцесорно задължение за заплащане на неустойка при неизпълнение и неговият размер.

По обусловените искове с пр. осн. чл. 86, ал. 1 ЗЗД ищецът следва да установи правоотношение между страните, от което произтича вземането му за обезщетение за забава върху същото, размерът на обезщетението за забава, както и поставянето на ответника в забава и нейният начален момент.

В тежест на ответника е да установи, че е изправна страна по договора, както и другите си възражения, направени с отговора и допълнителния отговор на исковата молба, вкл. и възражението му, че вземането за неустойка е погА.о с предвидената в чл. 111, буква „б“ ЗЗД 3-годишна давност, както и периодът, през който е изтекъл срокът на пог. давност.

Относно възраженията на ответника за прихващане на дължимата от „ДЛВ-СИ“ ООД сума в размер на 35 764,61 лв. с вземането на „ДЛВ-СИ“ ООД от „Заводски Строежи“ АД в размер на 621 897,60 лв., произлизащо от заплатените от „ДЛВ-СИ“ ООД задължения на „Заводски Строежи“ АД към Министерство на енергетиката, респ. възражението за прихващане на дължимата от „ДЛВ-СИ“ ООД неустойката в размер на 200 000,00 лв. по т.8 от Споразумение с вземането на „ДЛВ-СИ“ ООД от „Заводски Строежи“ АД в размер на 621 897,60 лв. произлизащо от заплатените от „ДЛВ-СИ“ ООД задължения на „Заводски Строежи“ АД към Министерство на енергетиката, като по възражението на ответника за прихващане последният следва да докаже предпоставките на чл. 104 ЗЗД за съдебно прихващане - съществуването на две действителни, насрещни и еднородни задължения и изискуемост на вземането на прихващащия ответник, и че ответникът -длъжник към момента на уведомяването му за цесията или в по-късен момент- непосредствено след като цесията е породила действие спрямо длъжника, не е изразил съгласие с извършеното прехвърляне на вземането от предишния кредитор.

По доказателствените искания:

Представените от страните документи са допустими и относими и следва да бъдат приети като доказателства по делото, по която причина и следва да се допусне исканите от ищеца техническа и счетоводна експертизи с посочените от него задачи. Следва да се даде възможност на страните за ангажиране на исканите гласни доказателства за установяване на

твърдените обстоятелства, тъй като също касаят факти от предмета на доказване в производството,

Направеното оспорване на истинността на уведомленията за извършените цесии и искането за откриване производство по чл. 193 ГПК е лишено от правен интерес и поради това следва да се остави без уважение, доколкото и при успешно проведеното производство по чл. 193 от ГПК от ответника, то автентичността на подписите на отправящия и получаващия уведомлението по чл. 99 ал. 3 от ЗЗД е ирелевантно за действителността на договора за цесия.

Предвид гореизложеното, Пернишкият окръжен съд

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА като доказателства по делото документите, представени с исковата молба и с отговора на исковата молба, подробно описани в същите.

ДОПУСКА съдебно-счетоводна експертиза, която да даде заключение по задачите в исковата молба и в допълнителната искова молба, при първоначален депозит от 400 лв., вносими от ищеца в 3-дневен срок от връчване на определението по сметка на ОС – Перник, като НАЗНАЧАВА за вещо лице А. М. Б. - А.ова.

ДОПУСКА комплексна съдебно-техническа експертиза, която да даде заключение по задачите в допълнителната искова молба, при първоначален депозит от 600 лв., вносими от ищеца в 3-дневен срок от връчване на определението по сметка на ОС – Перник, като НАЗНАЧАВА за вещи лица М. Д. Д. и А. Д. К..

УКАЗВА на ищеца, че при невнасяне на депозит за експертизите, това може да е основание за съда да приложи последиците на чл. 161 ГПК при постановяване на решението, като може да приеме за недоказани фактите, за чието изясняване се назначават експертизите.

ДАВА ВЪЗМОЖНОСТ на ищеца за ангажиране на двама свидетели – при довеждане в първото съдебно заседание, за установяване на начина на отчитане на количествата добити и закупени от ответника инертни материали от двата концесионирани участъка, както и факта на посочването от страна на ответника на кои трети лица да се прехвърлят терена на концесионираните полезни изкопаеми и един трафопост с електро оборудването му, като на осн. чл. 156, ал. 2, вр. чл. 101 ГПК УКАЗВА на ищеца в 3-дневен срок от връчване на определението да представи писмена молба, в която да посочи трите имена на свидетелите.

ДАВА ВЪЗМОЖНОСТ на ответника за ангажиране на един свидетел – при довеждане в първото съдебно заседание, за установяване, че „Заводски Строежи” АД е било неизрядна страна по процесиите споразумения и поради това още през март 2018г. „ДЛВ-СИ” ООД е отказало сключване на допълнителното споразумение към Договора за предоставяне на концесия за добив на подземни богатства - строителни материали доломити от находище „С.“, участък „Заводски строежи“ от 30.04.2008 г., с което правата и

задълженията на „Заводски Строежи“ АД по този договор да му бъдат прехвърлени, като на осн. чл. 156, ал. 2, вр. чл. 101 ГПК УКАЗВА на ищеца в 3-дневен срок от връчване на определението да представи писмена молба, в която да посочи трите имена на свидетеля.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на ответника за откриване производство по чл. 193 ГПК.

ИЗГОТВЯ проект за доклад по делото, така както е посочено в мотивите на определението като УКАЗВА на страните, че мотивната част на настоящото определение има характер на проект за доклад по делото по смисъла на чл. 374, ал. 2 от ГПК, който при липса на твърдения за нови факти и обстоятелства в насроченото открито съдебно заседание може да бъде обявен за окончателен доклад по делото по реда на чл. 375, ал. 1 от ГПК.

НАСРОЧВА делото за разглеждане в открито заседание на 04.10.2023 г. от 13,45 часа, за когато да се призоват страните, като на страните им се връчи препис от настоящото определение, а на ищеца – и препис от допълнителния отговор на ответника.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

Вещите лица да се призоват и да им се съобщят поставените задачи, след представяне на доказателства за внесен депозит, на осн. чл. 160, ал. 2 ГПК.

Съдия при Окръжен съд – Перник: _____